

[Villemoes.]

af fortsat at opretholde Nationalbankens Valutakontor, idet de ikke mener, det er nødvendigt, hverken af valutamæssige eller beskæftigelsesmæssige Grunde. Derimod er det selvsagt, at de handelspolitiske Grunde vejer saa tungt til, at de maa drøftes, naar der er Tale om at forny Loven.

Hvad angaar det beskæftigelsesmæssige, er jeg ikke fuldt ud enig med det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen). At denne Form for Import under Statens Overhøjhed har givet Merbeskæftigelse inden for visse Brancher, i Særdeleshed inden for Industrien, kan der næppe være Tvivl om, men jeg viger ikke tilbage for at paastaa, at disse Restriktionslove, vi lever under, har givet Tilbageslag og Mindrebeskæftigelse inden for visse andre Fag, og da i Særdeleshed indenfor visse Grene af Handelen. Det er imidlertid klart, at man maa gaa paa Jorden, selv om den er gloende, og at man som Medlem af Rigsdagen maa tage sit Standpunkt til det foreliggende Lovforslag. Jeg er slet ikke blind for, at vi ikke kan undvære en Lov paa dette Omraade efter 1. Januar, og jeg mener, det er Begrundelse nok, naar jeg siger, at det er af handelspolitiske Grunde. Jeg mener, at saaledes som Synspunkterne er her i Rigsdagen, vil det være rigtigt at medvirke til at influere paa Lovforslagets Affattelse for i forskellige Retninger at søge gennemført Forbedringer til Lettelse for det Erhverv, Handelen, som jeg vover at paastaa her er blevet sat paa en Uriaspøst, som indtil Dato ikke noget andet Erhverv er blevet sat paa fra det offentlige Side.

Jeg hilser med Glæde, at Landstinget i et Udvalg kan faa Lejlighed til at drøfte visse Detailproblemer, og derfor behøver jeg ikke i dette Øjeblik at sige mange Ord. Men det maa dog ogsaa være Rigsdagens Opgave at tilrettelægge Lovgivningen saaledes, at saa mange Irritationsmomenter som paa nogen Maade muligt kan blive fjernet, og nogen Erfaring har man jo paa dette Omraade fra den Tid, der er gaaet, siden vi fik den første Lov om Importreguleringen.

Jeg er klar over, at Nationalbankens Valutakontor og Handelsministeriets Embedsmænd nærmest har haft en umulig Opgave med Hensyn til at tilfredsstille berettigede Interesser; efter min Mening har den Opgave været paa Grænsen af det umulige — det har jeg for øvrigt sagt før fra denne Talerstol. Men det er mit Syn, at Forslaget, efter den endelige Vedtagelse i Gaar i det andet høje Ting, er forbedret ikke uvæsentligt. For mig staar det imidler-

tid som et af de vigtigste Punkter — her taler jeg som Branchemand, som Importør, som Handelsorganisationsmand — at faa Importørberetningen slaaet fast i Loven, at faa præciseret, hvem der kan betragtes som Importør. Det er ikke sket i det Lovforslag, der nu er forelagt os. Det er meget muligt, at det ikke kan ske, men i hvert Fald kan der jo tales om det, naar Sagen nu kommer i Udvalg. Jeg var for øvrigt under tidligere Lovforslags Behandling her i Salen inde paa det samme Spørgsmaal — det staar paa Sp. 1770 ff. —, og jeg ved fra Forhandlingerne i Folketinget, at man dér har været inde paa at drøfte det samme. Sagen blev omtalt fra Folketingets Talerstol af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem af Folketinget Hr. Krag, men han kunde ikke slaa igennem med det; man maa antagelig have ment, at Afgørelsen skulde ligge i Administrationens Hænder. Jeg nærer ikke Spør af Tvivl om, at Handelsministeriet og Nationalbankens Valutakontor hellere end gerne vilde være fritaget for at skulle disponere paa dette Omraade, hvis der blot var Mulighed for, at man kunde faa optrukket klare Linier, som tilfredsstillede til alle Sider, og som ikke gik berettigede Ønsker for nær. Men jeg vil mene, at der alligevel vil være en Vej frem her i de Drøftelser, der forestaar i Udvalget. Er der det ikke, beklager jeg det, og saa vil jeg haabe, at Administrationen — dermed mener jeg i dette Tilfælde Nationalbankens Valutakontor — maa blive i Stand til fremtidig at tilfredsstille Handelsstandens Ønsker mere end i den Tid, der er gaaet. Jeg gentager: at tilfredsstille alle er umuligt, og Opgaven har været overordentlig vanskelig.

Jeg er glad for den nye § 7, som i alle Tilfælde viser, at man ikke helt har opgivet Haabet om, at der en Dag oprinder lysere Tider, i hvilke vi kan komme ud af denne Lovgivning. Sammensætningen af Udvalget skal jeg ikke her debattere, men ogsaa dette kan der jo tales om i Udvalget. Jeg formoder, at den højtærede Handelsminister er villig til at drøfte det Spørgsmaal i Landstingsudvalget.

At man nu aabner Mulighed for, at andre end de nuværende Importører kan faa Lejlighed til at importere og unge Mennesker til at etablere sig, er jeg overordentlig glad for. Jeg mener, at det i det lange Løb vil være en uholdbar Tilstand at indføre Lavsvæsenet paa dette Omraade. Ganske vist er Handelsstandens Nybegyndere ikke meget daarligere stillet end Nybegyndere inden for andre Fag, hvor der